

Brīvā Daugava

VISU ZEMJU PROLETARIESI, SAVIENOJĒTIES!

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS UN KRUSTPILS RAJONU
KOMITEJU UN RAJONU DARBAĻAUŽU DEPUTĀTU PADOMJU ORGĀNI

Nr. 5 (2542)
21. gads

Sestdien,
1961. gada 13. maijā

Maksā
2 kap.

Ar kukurūzas sēju vairs nedrīkst kavēties

Pēc radio signāla...

—Uzmanību, uzmanību! Rit pulksten desmitos no rīta pie Masalu mājām pirmajā brigādē sāksies kukurūzas sēja, — vēstīja diktora balss kolhoza radiomezglā. — Uz sēju jāierodas visām brigādēs kolhozniecēm.

Radiopaziņojumi kolhozā ir parasta lieta; laudis tos uzskata tikpat obligātus kā paša brigadiera vai priekšsēdētāja norīkojumus. Tos dzird visi kolhoznieki, jo reproduktori uzstādīti gandrīz katrā sētā.

Tikai ar nelielu nokavēšanos otrajā dienā tūrumā jau pulcējās sievas. Viņu sanāca daudz — pavisam 15 kolhoznieces. Mehanizators Ludis Apsītis vagas bija sadzīnis iepriekš, bet Imants Lūsis un Jānis Sarkans tik tikko lauku sāka marķēt. Viņiem cieši uz pēdām ar spaiņiem un citiem traukiem rokās sekoja kolhoznieces, ik kvadrātā iekaisot pa 5—7 kukurūzas graudiem. Visām viņām pat pietrūkst darba. Lai kā sievas arī steidzina virus, taču marķētāji vienkārši neiespēj.

— Vēl marķieri ir pie darbnīcas, kvadrātu iezīmēšanai norīkosim vismaz 3—4 cilvēkus, — saka kolhoza priekšsēdētājs b. Eglītis. — Kukurūzas sēja veiksies ātri.

Hektāru dienā

Kukurūzas sēju Krustpils rajona Leņina kolhozs uzsāka 11. maijā. Šajā pavasarī tas ir pavelu. Priekšsēdētāja b. Eglīša optimistiskajam noskaņojumam nevar pievienoties — tāpēc vien, ka ar rokām jāapsēj 83 ha kukurūzas platība.

— Vai sēja neieilgs, ja pirmajā dienā apseja tikai nedaudz vairāk par pieciem hektāriem?

— Nē! — pašpārliecināti atbild priekšsēdētājs un tūlīt izklāsta savu aprēķinu. Viņš uzskata, ka vienā dienā cilvēks kukurūzu kvadrātā var iesēt viena hektāra platībā. To mēs necenšamies noliegt. Cita lieta, ka šis cilvēks katru dienu sēt nevar, jo nav sagatavota augsne.

Kukurūzas laukos zaļo nezāles

Tikai nedomājat, ka šis kukurūzas lauks jau apsejts. Nē! Tikai nezāles jau paspējušas sazaļot, jo pērnā rudens aramu vēl nav skārušas kultivatora atspēres. Uz lauka stāv un saulē bālo kūtsmēsli un kūdras kaudzes. Kad kukurūzu varēs sēt šajos laukos? Bet tādu ir daudz ne tikai trešajā, bet arī ceturtajā un citās brigādēs.

Te nu bija hektārs dienā! Priekšsēdētāja aprēķins, kā redzams, rakstīts smiltīs. Nesastrādāto lauku dēļ kukurūzas sēju pirmajā brigādē nācās pārtraukt jau nākamajā dienā.

Traktoristi mielojas...

Traktoru parks Leņina kolhozā ir visai ievērojams. Kāpurķēžu traktorī norīkoti augsnes sagatavošanā sējai. To veikums šajās dienās tomēr ne tuvu nesniedzas iespējamajai jaudai. Mehanizatori strādā ar pusslodzi ne jau tehnisku defektu, bet gan... degvīna dēļ. Traktoristi Podnieks un Lapainis kādā dienā pārtrauca darbu, lai

pamielotos pie degvīna glāzes. Labos draugos ar to ir arī mehanizatori Jegorovs un Ceders. Bet, kad krietni iedzerts, mehanizatoru acis visi tirumi liekas sastrādāti un steigties nav kur. Viens no viņiem pēc šāda mielasta zaļumos otrā dienā nevarēja atrast atstāto traktoru.

Uz salnām orientējoties

Ar saliektu mērkoka trīsstūri padusē pa lielceļu norūpējies soļo LKP X kongresa kolhoza pirmās brigādes brigadieris Valdis Eglītis. Brigadiera drūmais noskaņojums nav bez pamata. Kalendārs rāda 11. maiju, bet sējējus gaida pārdesmit hektāru graudaugu, kartupeļu lauki. Kukurūzas sēja vēl nav sākusies.

— Kāpēc aizkavējas kukurūzas sēja?

— Sals. Gaidāmas spēcīgas salnas, nupat vēl pa radio ziņoja... — brigadieris paceļ siltajā dienā viegli pietvikušo sēju un bažīgi pzaugās uz tumšo tuvojošo lietus mākonī, paklausās pērkona dūcināšanā, kas negrib apstiprināt bargo prognozi.

Salīgais noskaņojums sastindzinājis ne tikai pirmās brigādes brigadiera gribu un iniciatīvu, tāda pati nelaime piemeklējusi viņa amata brāļus pārējās brigādēs.

— Sēsim jaunmedēļ. 15. maijā iesāksim, piecās dienās apsēsim, — brigadiera Eglīša balsi ieskanas bravurīgas notis.

25 ha gan nav milzu lauks, ko piecās dienās nevar neapsēt. Tūlīt gan jāpiebilst, ka brigadieris nemaz negatavojas visu to apsēt. Viņš ir atradis zemi tikai 22 hektāriem. Daudz vēsāki pret dienvideņiem bijuši pārējo triju brigāžu vadītāji. Šajās brigādēs plānots apsēt vairāk nekā 60 ha, bet vēl pirms sējas sāksanas jau zināms, ka «tūrumu karalienei» te ierādīta nedaudz vairāk par pusi no paredzētās platības.

— Vairāk par 54 ha neapsēsim. Bija gan plānots turpat 90... — ar brigadieriem it kā negribot solidarizējas kolhoza jaunā agronome Skaidrite Mergina.

Jaunajai speciālistei, kas kolhozā strādā tikai otro mēnesi, nevarētu uzkraut visu vainu par neizdarībām sējā, arī ne to, ka viņa nav paspējusi izstudēt kolhoza zemes bilances faktisko stāvokli. Tomēr, kas attiecas uz salīgajām noskaņām, vilcināšanos uzsākt sēju, nogaidīšanu, tad ar pilnām tiesībām jāprasa no agronomes, lai viņa būtu pirmā, kas ķerties pie iesalušas brigadieru iniciatīvas atkausēšanas. Katra novilcināta diena nozīmē zaudēt desmitiem centneru ražas.

Traktori bez piekabes inventāra

— Trūkst darba roku, nav cilvēku, — gaužas brigadiere. Tiesa, LKP X kongresa kolhozs nevar lepoties ar darbaspēka pārpilnību. Bet ir taču tehnika — traktori, sējmašīnas, kultivatori. Mašīnas var aizstāt iztrūkstošās darba rokas, kas pēc būtības šodien neizšķir lauku darbu likteni. Diemžēl, kolhoza vadītāji ar priekšsēdētāju b. Zinčenko priekšgalā nav bijuši tālredzīgi saimnieki, nav parūpēju-

šies, lai laikā iegādātu vai pašu spēkiem izgatavotu nepieciešamo piekabes inventāru rušināmo kultūru sējumu kopšanai.

Sodien, kad jastājas pie kukurūzas sējas, traktoristi Gunārs Driķis un Kazimirs Baltis, kas strādā uz pašgājēju šasijām DSS-14 un T-16, nezina, kā sadalīt piekabes inventāru, pareizāk sakot, viņiem nav ko dalīt. Inventāra nav. Daļu kukurūzas paredzēts apsēt ar kombinēto cukurbiešu sējmašīnu, 10 ha Liepenes septiņgadīgās skolas audzēkņi apsēs ar rokām. Istās nedienas mehanizatoriem būs ar sējumu kopšanu. «Lauku tehnikas» kantori pasūtīto kultivatoru KPSS-2,8 kolhozs saņems tikai trešajā ceturksnī, bet pašiem mehanizatoriem tikai tagad ienācis prātā, ka rindstarpu vagotājus var izgatavot pašu spēkiem. Pašlaik top pirmais trislemešu vagotājs. Kāpēc šādas vagotājus nevarēja izgatavot agrāk un vairākus?

«Lauku tehnikas» kantora noliktavās visu pavasari krājumā bija spilarkla tipa vagotāji, vēl maija pirmajās dienās tiklecēšas, tomēr kolhoza valde nepacentās tās iegādāties un tagad jākonstatē bēdīgs fakts — traktori ir, bet piekabes inventāra nav.

Sis bezsaimnieciskums var dārgi maksāt kolhozam. Daļu kukurūzas sējumu izvietos tūrumos, kur daudz vārpatas, bet tās iznīcināšanai nebūs piemērotu darba rīku.

Aprēķini balstās uz smiltīm

Kolhoza vadītāju aprēķini apsēt kukurūzu piecās dienās būvēti uz smiltīm. Jau tagad pirms darba uzsākšanas acīm redzama pārrēķināšanās. Lieta sekojoša: daļa tūrumu, kas paredzēti kukurūzai, vēl nav sagatavoti sējai. Bez tam nedrīkst aizmirst, ka arī cukurbietes te apsētas tikai 36%, bet graudaugi — 54% apmērā. Visi darbi veicami vienlaicīgi. Vairāki tūrumi nav pārarti un kultivēti. Uz viena no tiem aiz «pārskatīšanās» uzgāzta sešas kravas izdedžu, kas bija paredzēti purvaino augsņu bagātināšanai ar mikroelementiem.

Mehanizatoriem gan krietni palīdz šefi — Krustpils cukurfabrikas traktoristi, kas ar diviem traktoriem DT-54 sēj graudaugus, tomēr pašreizējais stāvoklis rada nopietnas bažas. Palet labākie kukurūzas sējas termiņi, un aprēķini par 450 cmt zaļās masas izaudzēšanu var palikt uz papīra.

Kolhoza vadītājiem, brigadieriem, ne dienu nevilcinoties, jāatgūst nokavētais. Jāiegādājas vai jāizņem nepieciešamais piekabes inventārs. Katrā ziņā jāpateidzina pašu darbnīcās iesāktā izgatavošana. Pielautās kļūdas var novērst tikai ātra un enerģiska rīcība.

Reidā piedalījās:

L. Apsītis,
Leņina kolhoza komjaunatnes
pirmorganizācijas sekretārs
J. Elmeris,
Sāvienas ciema padomes deputāts
V. Kalniņš,
LKP X kongresa kolhoza šefu—
Krustpils cukurfabrikas
traktorists
K. Daņilevičs, D. Slikšāns,
redakcijas darbinieki

Sākusies cukurbiešu sējumu kopšana

Ik gadus Jāņa Brauna vadītās brigādes kolhoznieki vieni no pirmajiem lauksaimniecības arteli «Leņina karogs» sāk augsnes sastrādāšanu un, protams, arī sēju. Visi ielānotie graudaugi un cukurbietes jau iesēti. Pirmā sējuma cukurbiešu laukā 10. maija pēcpusdienā varēja vērot rosmi. Brigadieris b. Brauns, cukurbiešu audzēšanas posminieks Andrejs Grebža un vairāki kolhoznieki apraudzīja pirmos sējumus, kas jau sadīguši un nosprieda, ka laiks sākt to kopšanu.

Un drīz pēc tam b. Grebža ar vieglajām sējumu ecēm uzsāka īrdināt augsnes virskārtu. Išā laikā viņš noecēja pirmos astoņus hektārus.

— Cukurbietes šajā laukā iesējām drīz pēc 20. aprīļa, tāpēc tās arī pirmās sadīga, — saka ilggadējais

cukurbiešu audzēšanas posminieks. — Drīz pēc pirmās ecēšanas, apmēram pēc dienām piecām sešām uzsāksim cukurbiešu pirmo retiņāšanu un turpināsim rindstarpu apstrādāšanu, lai laikā iznīcinātu visas nezāles.

Andrejam Grebžam liela pieredze cukurbiešu audzēšanā. Ik gadus viņa posms ievāc visaugstākās ražas ne vien kolhozā, bet arī rajonā. Pērn katrs hektārs deva 296 cmt biešu. Šogad posms nolēmis cīnīties par vēl augstākām ražām. Tāpēc bez agra sējas, labi mēslotas un sastrādātas augsnes svarīga ir arī rūpīga sējumu kopšana. To zina un ievēro visi posma ļaudis.

A. Krastiņš,
Krustpils rajona kolhoza
«Leņina karogs» biedrs.

Mehanizators priekšgalā

Krustpils rajona kolhoza «Sarkana karogs» kukurūzas audzētāji pērn vidēji no hektāra ieguva pa 450 cmt zaļās masas. Šogad kolhoznieki kukurūzu sēs ievērojami lielākā platībā un no katra hektāra paredzējuši iegūt 500 cmt zaļās masas.

Mehanizators Artemijs Havrovs kukurūzu jau iesējis 12 ha platībā — visvairāk no visām rajona saimniecībām. Viņam talkā sējas dienās nāks skolu jaunieši. Kukurūzu mehanizēti apkops jaunais traktorists Jānis Turkupolis.

O. Caune

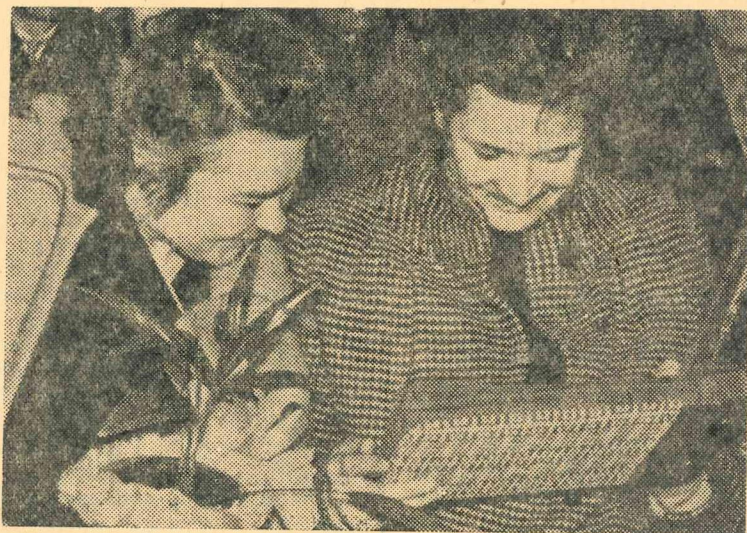
Visvairāk kukurūzas rekordiešiem

Kukurūzas sējas pirmajās rindās Jēkabpils rajonā izvirzījies lauksaimniecības artelis «Rekords», kur šis atbildīgais uzdevums uzticēts mehanizatoram Arnoldam Davidānam. Sākumā «lauku karalieni» sēja ar parasto graudu sējmašīnu, to attiecīgi pielāgojot, bet drīz vien Saukas lauksaimniecības me-

hanizācijas arodskola atsūtīja speciālu dārzeni sējmašīnu, kas daudz labāk piemērota kukurūzas sējai.

Ar to b. Davidāns dienā iesēja 7—10 ha. Rekordiešiem kukurūza jau apseja vairāk kā 40 ha platībā.

A. Zālītis

Ar E. Vīgantes «Palmas zaļo vienmēr» izrādi Pļaviņu pilsētas kultūras nama dramatiskais kolektīvs kā uzvarētājs izgāja zonas, rajona un starprajonu skatē. Režisores Pļaviņu I vidusskolas skolotājas Ainas Avenas pūles lugas iestudēšanā vainagojušās sekmēm. Rit pļaviņieši piedalīsies dramatisko kolektīvu republikāniskajā skatē.

Attēlā: par dramatisko kolektīvu velti — palmu un albumu — bija ļoti iepriecināta lugas autore — Tukuma I vidusskolas direktore b. Bērziņa (no kreisās), kas nesen piedalījās skolu direktoru pieredzes apmaiņas seminārā Krustpils rajonā.

K. DREIMAŅA foto

PARTIJAS DZIVE

Komunisti—ražošanas organizatori brigādē

Antonija Morozova agri izslauca govus, pienu salēja kannās un, negaidot, kamēr no fermas izbrauc pienu vedējs, sēdās uz divriteņa, lai steigšus uz krejotavu. Viņai — kolhoza «Draudzība» pirmās brigādes komunistei — steigšus liek uz ticētais partijas uzdevums.

— Vai tiešām arī viņa kontrolēs? — mazliet izbrīnījies, Atviekšes novietnes slaucēju sagaidīja krejotavas vadītājs Pēteris Vasjka. Līdz šim piena tauku saturu pārbaudīja vienīgi zootehniķe vai kontrolasistente. A. Morozova ātri noņem paraugus no katras savas brigādes slaucējas sūtījuma, pārbauda tos, kontroles lapā ieraksta faktisko tauku saturu un atkal dodas ierastajās fermas gaitās.

Komuniste Antonija Morozova un Marta Ozoliņa pirmajā brigādē pārbauda ne tikai piena tauku saturu, bet arī lopbarības izsniegšanu, izēdināšanu un glabāšanu, kārtību fermās utt. Viņas uzstājās ar vērtīgiem ierosinājumiem, kā racionālāk izmantot lopbarību. Šīs regulāras pārbaudes paaugstināja lopkopju atbildības sajūtu, rosināja aktīvākam darbam. Par to liecina kaut vai tāds fakts, ka brigādē izskautas piena tauku procenta svārstības. Salīdzinot ar pagājušo gadu, palielinājušies arī izslaukumi.

Partijas grupa kolhoza «Draudzība» 1. brigādē noorganizēta tikai pirms četriem mēnešiem. Katram brigādes komunistam uzticēts pastāvīgs uzdevums. To godam veic Antonija Morozova, Marta Ozoliņa un citi komunisti. Viņi visi saņemusi uzdevumus ilgākam laikam. Tā, piemēram, Voldemārs Morozovs brigadierim palīdz organizēt lauku darbus, bet Zelma Runģe ir atbildīga par kultūrmasu pasākumu organizēšanu.

Patlaban laukos ir karstākais sējas laiks. Par partijas grupas palīdzību brigadieris Teodors Students sūdzēties nevar. Viņš pat nepaspēj īstenot visus tos priekšlikumus un ierosinājumus, ko iesniedz V. Morozovs. Pats viņš strādā par piena vedēju, bet brīvā laika viņam nav nemaz. Te viņš izved kūtsmēslus, uzar piefermas laukus, no tīrumiem novāc pamestos zārdus kokus utt. Protams, ka čaklais zemkopis allaž atrāks saskata trūkumus. Lūk, piemērs.

Ziemā izvesto kūtsmēslu kaudzes kolhoznieki izklīdēja un devās mājup. Trešdaļa lauka vēl palika nemēslota, bet ļaudis jau izjūdz zīrgus.

— Cukurbietes te sēs visā platībā, bet kāpēc jūs pārtraucat mēslošanu? — iejaucās b. Morozovs, kas turpat ara zemi piefermas laucīņam. — Fermā kūtsmēslu pietiekami, bet rīt jau nāks traktors gatavot augsni.

Partijas grupas loceklis b. Morozovs šajā gadījumā varbūt aizstāja brigadierī, taču ne par sliktu kopējām interesēm. Tīruma sagatavošana un līdz ar to arī sēja tika pastieidzināta. Cukurbietes sēja «Draudzībā» un it sevišķi šī kolhoza

Neretas apstādījumi kļūst kuplāki

Liels ir Neretas strādnieku ciemata iedzīvotāju ieguldījums savas apkārtnes izdaiļošanā. Nedaudz dienās ap simt Neretas vidusskolas un septiņgadīgās skolas skolēnu kopā ar slīmnīcas, Neretas hidroelektrostacijas un citu iestāžu darbiniekiem un ielu komitejas locekļiem sagādāja, kā arī iestādīja topošajā parkā un jaunizveidotajā ielā vairāk nekā 600 liepiņu un papeļu. Par godu Uzvaras dienai Neretā notika liela apzaļošanas talka. Parkā iestādīja 1000 košuma krūmu, izveidojot desmitiem metru jaunu dzīvzogu.

P. Karabčevskis,
Neretas strādnieku ciemata namu pārvaldnieks

pirmajā brigādē stipri ieilgusi. Tāpēc komunisti nevarēja samierināties ar to, ka, nepabeidzot darbu, laukopji pulksten trijos pēcpusdienā devās mājās.

— Brigadieris mums tāds lēns, vairāk sola, bet mazāk organizē, — saka b. Morozovs. — Tādēļ par vienu un to pašu trūkumu novēršanu nākas runāt vairākkārt.

Un pareizi rīkojas komunisti. Trūkumus noklusēt nevar, kamēr vien tie nav novērsti. Tieši tādēļ arī viņi aicināti palīdzēt brigadierim, rādīt priekšzīmi un mobilizēt visus kolhozniekus lielāku izslaukumu un augstāku ražu iegūšanai.

— Partijas grupas darbā mēs risinām arī perspektīvus jautājumus, — saka grupas priekšnieks Jānis Grotāns. — Jau tagad raugāmies, lai rūpīgi sagatavotos sējumu kopšanai un, galvenais, lopbarības sagādei.

Nav šaubu, partijas grupa atpildītajā brigādē paveiks krietnu darbu gan disciplīnas nostiprināšanā, gan lielo lauksaimniecības uzdevumu izpildē.

K. Daniļevičs,
mūsu avīzes speciālkorespondents
Krustpils rajonā

RĪGAS JAUNUMI

ŪDENS DROŠS BETONS

Republikas celtniecības ministrijas eksperimentālajā laboratorijā radīts ūdensdrošs betons un apmetums, piejaucot koncentrētu hlordzelz

šķīdumu. Hlordzelzi iegūst no Rīgas superfosfāta fabrikas pirtoriā radīts ūdensdrošs betons un apmetums, piejaucot vienam kubikmetram betona 5 līdz 15 litrus hlordzelz šķī-

duma, materiāls kļūst ūdensdrošs. Ūdensdrošs betonu un apmetumu varēs plaši izmantot dažādu rezervuāru un citu hidroceltņu būvniecībā.

Žāvētais micēlijs lopbarības vajadzībām

Rūpīgos pētījumos noskaidrots, ka vitamīniem bagātais micēlijs, kas ir penicilīna ražošanas blakusprodukts Rīgas medicīnisko preparātu fabrikā un ko līdz šim neizmantoja, pozitīvi ietekmē siklopu un mājputnu dzīvsvāra pieaugu-

mu. Daži Rīgas apkaimes kolhozi un padomju saimniecības micēliju sāka izēdināt sīvēniem un vistām. Tā izmantošanu plašākos apmēros tomēr kavēja šā produkta ātra bojāšanās; tas kļūst nederīgs izēdināšanai drīz vien jau pēc

24 līdz 30 stundām. Tagad Rīgas medicīnisko preparātu fabrikā iekārtota mūsu republikā pirmā aerožāvētava, kas dod iespēju iegūt micēliju sausā veidā. To varēs plaši izmantot kā barības piedevu maisījumā ar kombinēto spēkbarību.

PĀRRUNAS PAR ANTIRELIGISKĀM TĒMĀM

PASAKAS PAR DEBESĪM UN DIŽĀ ĪSTENĪBĀ

Kopš seniem laikiem cilvēki uzskatīja, ka debesis ir tvirta kupolveidīga velve, kas balstās uz plakanās vai mazliet izliektās Zemes malām. Sie priekšstati bija pamats reliģiskajām mācībām par to, ka kupola pašā augšā atrodas «debesu valdnieka—dieva tronis». Dieva un citu debesu lemtieku varai piedēvēja visdažādākās debesu parādības: mākoņu veidošanos un debesu noskaidrošanos, nokrišņus, vējus, negaisus un vētras, zibeņus un pērkonu.

Zinātne pakāpeniski izklīdēja šos maldus. Tā noskaidroja, ka Zemi aptverošajam gaisam saules staru iedarbības dēļ ir gaišzila nokrāsa, ka lietus ir ūdens, kas izgaro no Zemes virsas un, sabiezējot mākoņos, atgriežas atpakaļ uz Zemes lietus pilieni vai gāzmu un zemā temperatūrā sacietējušu sniega pārslu vai krusas veidā. Izrādījās, ka zibeņi ir milzīgas elektriskās dzirkstis, bet pērkonu — troksnis, ko rada spēcīga elektriskā izlādešanās. Beidzot cilvēki noskaidroja, ka Zemes atmosfēra lielā augstumā ir ļoti reta un bez krāsas pārejas saplūst ar bezgaisa telpu, kurā zemeslode riņķo ap Sauli.

To visu un vēl daudz ko citu, protams, cilvēce izzināja ne jau uzreiz. Zinātnei bija jānostaigā tāls ceļš, kas reizumis bija pat mokošs. Tās attīstību kavēja ienaidnieki un vispirms kulta kalpi un aktīvie reliģijas piekritēji. Viņi aizstāvēja visvarenā dievu, aptumšojot lētticīgo, neizglīto ļaužu prātus ar dažnedažādām fantāzijām.

Lūk, piemēram, senā mulķīgā leģenda par debesīm, kur it kā dzīvojojo dievs. Turp, apgalvojot reliģijas piekritēji, uzbraucis «uguns ratos ar uguns zirgiem» pravietis Elija, uzlidojis zibenim līdzīgā zirgā «pravietis Muhameds» un «citi pravieši». «Uzbraukt» debesis viņiem palīdzējis dievs.

Tomēr cilvēki, gaisa kuģotāji, jau sen iemācījās pacelties no Zemes virs mākoņiem arī bez dieva palīdzības. Viņi devās aizvien augstāk, taču nekur viņi neuzgāja ne vismazāko «debesu valstības» pazīmi: debesis viss bija tā, kā to aprakstīja zinātnieki, kas debesis pēti ar saviem aparātiem no Zemes.

Un tā pienāca pasaules telpas praktiskās apgūšanas laikmets. Padomju zinātnieki, konstruktori un strādnieki sāka izgatavot un palaist aizvien lielākā augstumā Zemes mākslīgos pavadoņus un kosmiskos kuģus. Līdz viņu ģēnijs un drosme radīja kuģi, ko mūsu krievu

Ko rādīja pionieru pašdarbības skate

Septiņu Krustpils rajona skolu pionieri pašdarbnieki izcīnīja uzvaras savās zonās un ieguva tiesības cīnīties par labākā rajona pionieru pašdarbības kolektīva nosaukumu. Jāteic, ka pašdarbības skates zonās un arī rajonā veicināja skolēnu audzināšanas darbu uzlabošanu un estētiskās gaumes izaugsmi. Gatavojoties Vladimira Iljiča vārdā nosauktās pionieru organizācijas 40. gadadienai, rajona skolās aktivizējās mākslinieciskās pašdarbības pulciņi, auga to idejiskais un mākslinieciskais līmenis.

Labu sniegumu rajona skatē rādīja Odzijas septiņgadīgās skolas pionieri. Patikamais dziesmu un deju izpildījums, saturīgās deklarācijas, pūtēju orķestra pirmie panākumi iepriecināja visus skatītājus. Viegļu, raitu izpildījumu dejas un brīvās kustības parādīja Pļaviņu pirmās vidusskolas skolēni. Mazie līvānieši izcēlās ar jaunradi, skanīgu dziesmu izpildījumu un raitu dejas soli. Atsaucību guva Līvānu pirmās vidusskolas jaunās pionieres — 4. klases skolnieces Griezānes komponētā dziesmiņa «Vilciens».

Samērā labs bija arī Krustpils otrās vidusskolas pionieru baletdejojātāju un klavieru solo izpildītājas Estras Belas sniegums. Tāpēc žūrijas komisijai nemaz nebija viegli noteikt uzvarētājus. Pēc ilgām debatēm un vērtējumiem pionieru mākslinieciskajā pašdarbībā pirmo vietu piešķīra Odzijas septiņgadīgās skolas pašdarbniekiem. Visgrūtāk bija noteikt otrās un trešās vietas ieguvējus. Pļaviņu pirmās vidusskolas pionieri skaisti dejoja, bet tomēr jaunrades viņiem nebija. Deju vadītāja b. Leimane hēlišķi iemācījusi dejas, skolotāja b. Avena daudz pūļu veltījusi lūdzu «Nezinātis un viņa draugu piedzīvojumi» iestudēšanai. Skolas vadība savukārt rūpējusies par skaistiem tērpiem. Bet tas taču ir skolotāju, skolas vadības darba rezultāts.

— Ko tad darija paši pionieri, kādu darbu veikuši pionieri — instruktori? — jautāja žūrijas komisijas locekļi.

Izrādījās, ka pionieri bija tikai izpildītāji. Bet tā taču par maz! Turpretī Līvānu pirmajā vidusskolā dziesmas mācīja un pavadījumu uz klavierēm izpildīja 4. klases pioniere Griezāne. Arī jaunrades ziņā līvānieši izrādījās pārāki. Tāpēc komisija atzina, ka otrā vieta piešķirama Līvānu pirmās vidusskolas jaunajiem pašdarbniekiem, bet trešā — Pļaviņu pirmās vidusskolas pionieriem. Ceturto vietu izcīnīja Krustpils otrās vidusskolas skolēni.

Zonas, kā arī rajona skatē vājus rezultātus uzrādīja Atašienes, Krustpils pirmās vidusskolas un dažu septiņgadīgo skolu kolektīvi. Rajona pionieru māksliniecisko pašdarbību vērtējot kopumā, jāatzīst, ka skolotājiem un skolu vadītājiem jāvelti lielāka uzmanība pašdarbības žanru daudzveidībai. Limbažu rajonā, ar kuru mēs sacenšamies, visās vidus — un septiņgadīgajās skolās darbojas stīgu un pūtēju orķestri, bet mums šajā ziņā vēl krietni jāstrādā. Tāpat nopietnāka vērība jāvelti daiļlasītājiem, baletdejojājiem, daudz jāveic leļļu teātra izveidošana. Šos trūkumus varēsim novērst tikai tad, ja nopietnāk strādās ar pionieriem — instruktoriem, ar to aktīvu.

A. Kirsanovs,
Krustpils rajona TIN inspektors

Uzvedums «Pie tautas mākslas meistariem»

Pagājušo svētdien Jēkabpils rajona kultūras namā viesojās Latvijas PSR Valsts dziesmu un deju ansamblis «Sakta» ar jaunu, interesantu programmu. Koncerta pirmajā daļā bija savdabīgi skaists uzvedums «Pie tautas mākslas meistariem». Visa programmas darbība risinās ap dižu saktu ar pieciem žuburiem. Tā patīk gan pašiem kalējiem, gan ļaudīm. Nāk meitas to apbrīnot. Viņas priecājas par skaistajām rotām, par skanīgajiem trejdekšņiem. Saktas kalēji, spēkavīri, aizdedz žuburus. Meitenes, dejojot, saktas viducī velk prievīšu viju. Ierodas ciema puisis, vaicādam: «Pasakiet, labi ļaudis, kur mīt tautas meistariši, košu darbu darītāji?» Meitas solās puisim tos parādīt, ja viņš pats labi vērojis prātīskatīties, jo ir taču pilnas kalves kalējiņu, pilnas stelles audējiņu. Meita pamāj pret dižo saktu, un caur to kā caur buroja lodziņu puisis redz čaklus darba darītājus. Gudra tautas mākslas meistariša māca: «Kā austi, kā vērti, kā ierakstīti». Meitenes, rakstītājas, iepriecina ciema puisi ar koši darinātu villaiņu dailumu. Velētājas skaistā deļā rotājas ar austu doieļu baltumu. Brašs spāru cirtējs izstāsta ciemiņam joku stāstu, kā viņš mežā braucis spāres koku meklēt, kā vilks apēdis kumeliņu, bet pēc tam pats saķerts un iejūgts kumeliņa vietā, kā vilka galva iecirsta spāres galā.

Stabulnieki klausās jaukās stabulles balss lokanumu. Pusaudži draicīgas ap ērmīgo svīlpaunieku. Sievas jokodamās skābas putras ķērnē sličina slinko Reini, kas kāriģi meklē kunkuli putras dibenā.

Gan diždancis, gan skanīgā dziesma apliecina kopējo prieku par padarītu darbu, par tautas gudrības un čakluma tikumu.

«Darbs pacēla darītāju līdz saulītes spožumam» — izskan kā motīvs ansambļa uzvedums.

Programmas otrajā daļā bija padomju tautu dziesmas un dejas. Ar uzvedumu «Pie tautas mākslas meistariem» lielu darbu veikuši gan ansambļa vadītāji, gan izpildītāji. Grūti pateikt, kurš te dziedātājs, kurš dejojājs — viss ansamblis veiksmīgi iekļauts aktīvā saskatīdarbībā.

K. VENTS

padomju cilvēks, bezbailīgais, ar stipru gribu apveltītais komunistis Jurijs Gagarins veica cilvēces vēsturē pirmo lidojumu kosmosā. Nevis dievs, bet gan cilvēks veic brīnumainus darbus!

Ne dievs no debesīm, ne sātans no teiksmainā kalna, bet gan mūsu padomju cilvēks, kas neatzīst nekāda dieva, aplūkoja visu Zemi no trīs simt kilometru augstuma, lidodams ap to virs mākoņiem ar apmēram 28 000 kilometru ātrumu stundā. Viens otrs to pat nespēja saprast. Tāpēc arī kāds ārvalstu žurnālists Jurijam Gagarinam jautāja, vai viņam bijis līdz kosmiskajam lidojumam kāds talismans. Mūsu varonis viņam atbildēja: «Nekādām zīmēm, talismaniem un tamlīdzīgām lietām es neticu.»

Baznīcas kalpi, protams, nevarēja klusēt, kad par padomju kosmonautu ar sajūsmu sāka runāt visa pasaule. Un viņi sniedza par šo notikumu savus «dievišķos» komentārus. Naivi skan Vatikāna brīdinājums: «...Cilvēks var iedomāties, ka... viss, ko viņš radijs uz Zemes, ir viņa paša prāta un roku darbs.» Un tūdaļ pamāca: «Cilvēks nav radītājs. Viņš atklāj tikai to, kas viņam ir pieejams un uz ko tam norāda dievs tas kungs.»

Ja tas tiešām tā, tad ar ko gan izskaidrot, ka dievs «norādīja» pirmajiem pacelties kosmosā nevis kapitālisma pārstāvjiem, kas viņu tā līdz un neuzsāk nevienu darbu, nepiesaucot viņu vārdu, bet gan padomju ļaudīm, komunistam Gagarinam, kas neatzīst dieva esamību un gluži vaļsirdīgi saka, ka nejut pēc viņa nekādas vajadzības.

Tātad padomju lidotājs majors J. Gagarins, kas bija debesis, tur neredzēja ne «debesu valstību», ne «debesu valdnieka troni», ne kādas citas «brīnumus». Savās daudzajās runās viņš pastāstīja, ka no 175 līdz 300 kilometru augstuma Zeme ir ļoti saskatāma: redzami lieli kalnu masīvi, lielas upes un meži, krastu līnija, salas. Labi saskatāmi mākoņi, kas aizsedz Zemes virspusi. Debesis ir gluži melnas. Uz šāda debesu fona spilgtāk ir reljefāk redzamas zvazīznes. Zemei ir ļoti skaists zilgans oreols. Kad kosmonauts izkļuvis no Zemes ēnas un saules stari izlauzušies caur Zemes atmosfēru, Zemes oreolam bijusi pavisam citāda nokrāsa: sākumā spilgti oranža, bet pēc tam visās varavīksnes krāsās — no gaišzilas, zilas, violetas līdz melnajai debesu krāsai.

Cilvēka pirmais lidojums kosmosā dod iznīcinošu triecienu daudzām reliģiskajām pasakām, vieš ļaudis lepmumu par CILVEKU, viņa prātu un saprātu, par zinātni.

V. SIŠAKOVS,
pedagoģisko zinātņu kandidāts

SEKOJOT VENTSPILNIEKU IEROSMEI

Mūsu sadarbība vēršas plašumā

Marta sākumā pie mums ieradās grupa Rīgas lauksaimniecības mašīnu rūpnīcas vadošo darbinieku. Viņu brauciena mērķis bija kopā ar kolhoza valdi apspriest un sastādīt konkrētu šefības pasākumu plānu 1961. gadam. Toreiz vienotā mēs, ka šefi mums palīdzēs ar tehniku, rūpnīcas ļaudis piedalīsies steigšāmājos un svarīgākajos lauku darbos, rīkosim apbūvēju tikšanos ar darba pirmindniekiem un novatoriem, regulāri apmainīsimies ar mākslinieciskās pašdarbības koncertiem.

Drīz pēc tam kolhozā pienāca vēsts, ka pie mums ciemos brauks PSKP CK janvāra plēnuma dalībnieks — šefu rūpnīcas galvenais inženieris b. Ievišs un reizē ar viņu arī grupa rūpnīcas pašdarbnieku.

Un, lūk, 25. martā Viesītes kultūras nams pilns ļaužu — gandrīz vai visi kolhoznieki ieradusies uz pirmo tikšanos ar šefiem. Galvenais inženieris b. Ievišs klātesošos iepazīstināja ar PSKP CK janvāra plēnuma gaitu, pastāstīja par uzdevumiem, kas nosprausti lauku darbaļaudim un arī viņiem — lauksaimniecības mašīnu rūpnīcas

kolektīvam, lai kopīgiem spēkiem īstenotu šajā plēnumā pieņemto lēmumu.

Pēc tam notika plašs koncerts. Pirmais tuvināšanās vakars bija lielisks un noritēja īsti draudzīgā atmosfērā.

Drīz pēc tam no šefiem, kā bija plānots, saņēmām traktoru DT-54 A kopā ar universālo iekrāvēju PS-0,4, divus traktoru mēslu ārdītājus, divus kartupeļu racējus un veselu komplektu dažādu instrumentu un piederumu mehāniskajai darbnīcai. Iekrāvēju un mēslu ārdītāju tūlīt laida darbā kūtsmēslu izvešanā. Isā laikā ar šiem agregātiem esam iekrāvuši 1000 t kūtsmēslu un turpat 500 t izkliežuši uz tīrumiem, kur iesēja rušināmās kultūras.

Esam vienoties, ka rūpās un sulīgās lopbarības sagādē, kā arī ražas novākšanas laikā mums talkā nāks rūpnīcas strādnieki. Bez tam ražas novākšanā viņi iedos savu kulišu sējēju.

Kopīgiem spēkiem esam paredzējuši plaši izvērst lopu fermu me-

hanizāciju. Rūpnīcas labākie speciālisti ieradīsies pie mums un sniegs savas konsultācijas, palīdzēs praktiski.

Jūnija abiem kolektīviem būs īsts draudzības mēnesis. Tad kolhozā ieradīsies rūpnīcas novatori un darba pirmindnieki, iepazīstinās ar rūpnīcas dzīvi, dalīsies pieredzē. Arī pašdarbnieki gatavojas viesīties pārsteigt ar interesantu koncertu. Jūnijā rīdzinieki atbrauks uz vienu no partijas sapulcēm, kur apmainīsies pieredzē par jauno komunistu audzināšanu.

Mēs savukārt dosimies pie viņiem un iepazīsimies, kā labāk noformēt uzskatāmo agitāciju. Uz Rīgu brauks arī kolhoza pašdarbnieki.

Kad jau visi lauku darbi būs padarīti un pienāks ziema, uz šefu rūpnīcu posīsies mehanizatori. Viņi brauks paaugstināt savu kvalifikāciju pie pieredzējušiem speciālistiem.

F. Krepšs,

Viesītes kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretārs

Teicami palīgi

Viesītes šaursliežu dzelzceļa kolektīvs uz 1. Maija svētkiem sagatavoja labu velti savam šefības kolhozam «Ezerkrasts». Atslēdznieki un mehāniķi kopā ar inženieriem saremontēja 40 kilovatu jaudas elektrostaciju, darbināmu ar iekšdedzes dzinēju un nodeva to ezerkrastiešiem. Līdztekus dzelzceļnieki šefības saimniecībā uzbūvēja 200 metrus elektrolīniju no saviem materiāliem, kas savienos elektrostaciju ar mehāniskajām darbnīcām, kā arī sagatavoja instalāciju elektromotora uzstādīšanai gaterim.

Krietnu iekārtas papildinājumu šopavasari saņēma mehāniskās darbnīcas. Viesītieši tām izgatavoja un uzstādīja ēzi, smirgli, urbjmašīnu, nodeva sešus uzgriežņu atslēgu kompleksus.

Dzelzceļnieki savās mehāniskajās darbnīcās izremontēja kolhoza gateri, divas kravas automašīnas un sagatavoja tās tehniskai apskatei. Izremontēja arī traktorus DT-54, sējmašīnu u. c. Tikai divos pēdējos mēnešos vien depo ļaudis kolhoza elektrificēšanā, mašīnu remontēšanā un citur nostrādājuši vairāk nekā 1500 stundas.

Sekojoš ventspilnieku paraugam, dzelzceļnieki vēl vairāk palīdzēs savam šefības kolhozam un arī šajā pavasarī piedalīsies kartupeļu stādīšanā, vēlāk siena plauļi, skābarības sagatavošanā un ražas novākšanā. Palīdzēs arī ar tehniku, apmācīs virpotāja un metinātāja amatos vairākus kolhozniekus.

M. Zariņš

Cukurfabrikas mehanizatori kolhoza tīrumos

Krustpils cukurfabrikas kolektīvs ir labi šefi LKP X kongresa kolhozam. Pašlaik šefības saimniecībā strādā divi DT-54 traktori. Agri pavasarī tie ar speciālām uzmontējamām lāpstām palīdzēja kūtsmēslu un kūdras komposta iekraušanā un vešanā, bet tagad nodarbināti augsnes sastrādāšanā un vasarāju graudaugu sējā. Abi mehanizatori jau iesējuši 100 ha graudaugu. Traktorus fabrika atstās kolhozā arī pa vasaru komposta sagatavošanai un jaunu zemju apgušanai.

Cukurfabrikas strādnieki ir bieži viesi kolhozā. Kā iepriekšējos gados, tā arī tagad viņi apņēmusies

palīdzēt visos lauku darbos. Tuvākajās dienās organizēs kukurūzas sējas talku.

Cukura ražotāji ar šefības kolhozu noslēguši līgumu, kurā šefi paredzējuši pilnīgi mehanizēt cūku fermu. Daļēji šis uzdevums jau izpildīts. Pašlaik būvē elektrolīniju uz fermu, bet pēc tam uzstādīs ūdenssūkni un elektromotoru tā darbināšanai. Mehāniskās darbnīcas iekārtu papildinās ar jauniem agregātiem, darba rīkiem un rezerves daļām.

Avīzes «Brīvā Daugava»

korespondentu punkts Krustpils cukurfabrikā

Saudzēsim kolhozu mežus

Mežs — mūsu zaļais zelts, dabas krāšņums, kas uzliek arī zināmus pienākumus tā saudzēšanā un kopšanā. Par mežu bagātību izmantošanu daudz runāts un rakstīts, tomēr vēl nākas sastapties ar cilvēkiem, kas nesaudzē dabas skaistumu.

Visi lielie un arī mazie koki un birzes gar ceļmalām, gravās, smiltājos ne vien padara krāšņu mūsu apkārtni, bet regulē arī ūdens režīmu, pasargā kultūraugus no valdošajiem vējiem, te mīlīgās putni, kas iznīcina augu kaitēkļus utt.

Bet kā var vērtēt Odzijas kolhoza valdes rīcību, kas likusi izcirst nelielas jauktu koku audzes apdzīvotu vietu tuomā? Viņi nav saudzējuši arī netālu no skolas uzkalniņā augošos kokus: bērzus un egles. Ja jau saimniecībai bija tik nepieciešami kokmateriāli, varēja tos gādāt izlases veidā, nocērtot daļu koku no šīs birzes. Krāšņums būtu saglabāts un arī apmierinātas vajadzības pēc kokmateriāliem.

Kad nocirta nelielu jauktu koku audzi pie Jēlgaviešu mājām, nav zināms, kāpēc nozāģēja arī jaunus bērziņus šīs audzes malā? Vai varbūt tāpēc, ka šo platību bija paredzēts izmantot aramzemei? Liekas, ka tas nebūs visai pareizi, jo augsne te šim prasībām neatbilst. Odzijas kolhoza vadītāji nav tau-pējuši pat cēla malās augošos lielos kokus, piemēram, ozolus un bērzus.

Tā rīkojoties, nedaudz gadu laikā Odzijas apkārtnes ainava ļoti izmainīsies. No mūsu skolas uz visām pusēm tagad stiepijas vairs tikai alkšņu un kārkļu puduri, kurus nezin kāpēc taupa un neizcērt. Vai tad tas pareizi, ka bērzus izlieto malkai, bet alkšņus un kārkļus saudzē?

Bērzu un citu koku birzes rada īpatnēju dabas ainavu, kas raksturīga Latvijas republikai. Bet ja visi tā sadomās rīkoties kā odzienieši, tad drīz mūsu apkārtnē kļūs nepieoīlīga un vienmuļa.

L. BEKE,

Odzijas septīngadīgās skolas bioloģijas skolotāja

Vieni žūpo, citi strīdās, bet darbs nekust no vietas

Rīt spraiga sacensība par sējas darbu ātrāku pabeigšanu katrā kolhozā un brigādē. Ik diena atnes priecīgas vēstis par lauku ļaužu darba uzvarām. Ziņas pienāk arī no Jēkabpils rajona Daudzses ciema kolhoza «Uzvara», bet tās nevienam neļiecinā.

Pirmdienā, 24. aprīlis. Pavasara lauku darbi sākušies. Kā parasti norunātajā vietā sapulcējušies ceturtais brigādes kolhoznieki, lai saņemtu no brigādiera darba norikojumus. Antonam Laizānam pēc svētdienas «plosta» sāk galva, moka pagiras. Kā magnets viņu pievelk Daudzses bufete un veikali. Aizrīt stunda pēc stundas. Brigādiera nav. Vēlti izgaidījušies, kolhoznieki izklīst. Skaista, saulaina pavasara diena, kurā varēja daudz paveikt, pazaudēta. Bargi izrāja valdes vīri pēc tam brigadieriem. Piecas izstrādes dienas par sodu atskaitīja. Ar tām jau, protams, nevar segt zaudējumu, bet tomēr rodas iespaids, ka valde kaut ko dara, lai savaldītu žūpas. Skaidrības labad jāpiebilst, ka ar Antonu Laizānu tā nenotiek pirmo reizi.

Otrdienā, 9. maijs. Uzvaras dienu stiprā malka cienītāji, kas kolhozā savairojušies kā nezales nevižīgi koptā tīrumā, sagaidīja ar lielo «plostu». Šajā «sacensībā» pārliecinoši uzvarēja Antona Laizāna vīri brigadiera personīgā vadībā. Traktori stāvēja. Tostu pēc tosta uzsauca brigadieris, traktoristi Alberts Benits, Alberts Ieleja, piekabinātais Jāzeps Ungers, būv-

Divu rajonu sociālistiskā sacensība pavasara sējā

Jēkabpils rajonā
Graudaugu sēja pabeigta Raiņa kolhozā.

Graudaugu sējas priekšgalā (procentos uz 10. maiju).

KOLHOZI

Ozols — 94
Višinska — 88
Nākotnes kalējs — 87
PADOMJU SAIMNIECĪBAS
Lones — 82

atpaliek

KOLHOZI

Sudābkalna — 60
Arājs — 57
Komjaunietis — 54
PADOMJU SAIMNIECĪBAS
Druvu — 47

Cukurbiešu sējā

Kolhozā „Rekords” sēj virs plāna.

Cukurbiešu sēju beiguši 25 kolhozi un visas padomju saimniecības.

atpaliek

KOLHOZI

Arājs — 68,
Zalvīte — 65

Krustpils rajonā

Graudaugu sēja priekšgalā

KOLHOZI

Strauts — 86
Uzvaras rīts — 84
Uz priekšu — 83
Selga — 78
PADOMJU SAIMNIECĪBAS
Plaviņu — 83
Vietaļvas — 65
Mežāres — 64

atpaliek

KOLHOZI

Oškālna — 38
Uzvara — 36
Jāpupe — 35
Liesma — 28
PADOMJU SAIMNIECĪBAS
Atašienes — 44
Cukurbiešu sēju beiguši 11 kolhozi un trīs padomju saimniecības.

atpaliek

KOLHOZI

Latvijas KP X kongresa — 36
Sarkanā zvaigzne — 36
Kaļiņina — 27
Strauts — 20
PADOMJU SAIMNIECĪBAS
Mežāres — 33

Trūkst saskaņotības

Pie vienas no jaunceltņu sienām Baļotes ezera krastā, kur top Krustpils starpkolhozu putnu audzētava, piestiprināts uzraksts: «Šeit strādā brigāde, kas cīnās par komunistiskā darba kolektīva nosaukumu.» Par celtniekiem, kas strādā šinī objektā, visur dzird tikai labu. Kā rajona kolhozu celtniecības nodaļas vadītājs b. Pabērziņš, tā jaunā uzņēmuma direktors b. Usačovs par brigādi saka:

— Puiši strādā dūšīgi, nav ko iebilst.

Bet kādēļ tad pirmo aklimatizatoru nodošanu atliek no termiņa uz termiņu?

— Pēdējās nedēļās šeit mums saradies tik daudz priekšnieku, ka vairs nezinām, kuru klausīt, — mūs pārtranc brigadieris Ignats Lukjačovs. Jā, priekšnieku daudz, bet kārtības varētu vēlēties vairāk.

Kamēr lika pamatus, mūrēja sienas, darbi virzījās uz priekšu raiti. Ziemas mēnešos celtnieki uzcēla divus aklimatizatorus 10 tūkstoš čājiem katru un vienu mitni 6 tūkstoš vīstām. Sākumā b. Pabērziņš solīja, ka fabrika pirmos

čāļus uzņems 1., tad 15. aprīlī. Tagad jau klāt pat 15. maijs, bet neviena ēka nav pilnīgā kārtībā. Sāda nosebošanās radusies tādēļ, ka čāļu mitņu iekšdarbiem nav nekādu projektu. Priekšnieki par katru sīkumu ilgi un plaši strīdās. Kad ieradās direktors, nav zootehniķes un būvdarbu vadītāja. Atbrauc priekšnieki no starpkolhozu celtniecības organizācijas — neatrast savukārt putnu fabrikas speciālistus utt.

Tikai šādas neorganizētības dēļ ietilga barības virtuves ierīkošana, pirmā aklimatizatora iekšdarbi un elektrolīnijas pievadīšana.

Visai nesen putnu audzētavā nācās vērot šādu ainu. Mūrnieks A. Galviņš ar brigadieriem abi sāka zīlēt, kur mūrēt plīti un kur atstāt vietu lielajam barības katlam. Kā paši celtnieki izlēma, tā arī izdarīja. Vai tas būs izdevīgi cilvēkiem, kuri tur strādās, par to vadītāji nerūpējas.

Izlietu ūdeni nesasmelsi — kas nokavēts, tas nokavēts. Tagad tikai jāraugās, lai arī trešais termiņš — 19. maijs — nepārverstos

tukšā solījumā. Vēl nesen nevienš isti nezināja, kā izolēt apsildīšanas caurules, kur nēmt ēveļu skaidas vai ekselētos salmus, kas nepieciešami apdares darbiem. Kā par tālāku perspektīvu runāja arī par mākslīgajām čāļu mātēm čāļu apsildīšanai, jo elektrības pievadīšanā nebija ieraksts nevienš stabs. Bet, pieturoties vēsam laikam, ar caurulēm vien mitni apsildīt nevarēs.

Jau šovasar putnu audzētavā paredz uzņemt pirmos tūkstošus pilēnu. Tiem sāk celt 76 metrus garu aklimatizatoru. Pamatī jau ielikti, bet putnu fabrikas vadītāji uzskata, ka ēka ieprojektēta par daudz tālu no ezera. Iespējams, ka šo topošo mitni varēs izmantot vīstū mitināšanai. Taču šis piemērs tikai liecina, cik nesaskaņoti un viens no otra atrāviesies strādā putnu audzētavas un celtniecības organizācijas vadītāji. Lūk, tādēļ arī kavējas čāļu uzņemšana. Tomēr savrocība turpināties nedrīkst. Par to vispirms jārunājas Krustpils rajona izpildu komitejas kolhozu celtniecības nodaļai.

I. Bife

R. Zeltiņš

Orķestru kvalifikācijas paaugstināšanai

Lai paaugstinātu estrādes un pūtēju orķestru māksliniecisko līmeni, izpildījuma kvalitāti un tādējādi uzlabotu koncertu, deju mūzikas repertuāru, visā republikā notiek estrādes un pūtēju orķestru kvalifikācijas noteikšana. Pagājušo svētdien Jēkabpils rajona kultūras namā vienkopus pulcējās abu kaimiņu ra-

jonu estrādes un pūtēju orķestri. Krustpils rajonu pārstāvēja seši, bet Jēkabpils — 19 orķestri. Pirmās kategorijas apliecības ar tiesībām koncertēt ne vien savas iestādes vai rajona, bet arī visās republikas robežās ieguvuši tikai krustpīlieši — rajona kultūras nama, Pļaviņu un Līvānu pilsētu kultūras namu

estrādes orķestri. No Krustpils rajona otro kategoriju nesāņēma neviens, jo uz pārbaudi, diemžēl, pūtēju orķestri nebija ieradusies. Trešās kategorijas apliecības piešķīra Krustpils dzelzceļnieku kluba un Medņu ciema tautas nama orķestriem. Tādējādi šiem mūziku kolektīviem turpmāk līdz nākošajai kvalifikācijai ir tiesības koncertēt tikai savā uzņēmuma un ciema robežās. No jēkabpīliešiem otrajai kategorijai atbilstošu

izpildījumu uzrādīja abi rajona kultūras nama, Jaunjelgavas kultūras nama un Zasas vidusskolas estrādes orķestri. Piecpadsmit pārējos orķestrus kvalificēja ar trešo kategoriju. Mūziķu kolektīvi, kas vēlas savu kvalifikāciju paaugstināt, varēs vēlreiz stāties komisijas priekšā septembrī. Kvalifikācijas pārbaude liecināja, ka orķestru dalībniekiem krietni vien jāpastaigā, lai būtu paaugstināto prasību līmenī.

I. KIRSIS

FIZISKĀ KULTŪRA UN SPORTS

Startē motociklisti

Pa Krustpils ielām aiztrauc motociklistu āģitbrauciens autoinspektora b. Saldaka vadībā. Skafā diktora balss aicina krustpīliešus uz gadskārtējam motociklistu veiklības sacīkstēm.

Atklāšanas parādē nostājušies 36 motociklisti. Lielākais dalībnieku skaits startē 125 kbcm klasē. Kā sestais sāk startu pagājušā gada čempions, Līvānu kūdras fabrikas pārstāvis b. Pelēkais, kas šķēršļoto distanci bez soda punktiem veica 1 min. 33,8 sek. Ļoti strauji braucienā uzsāk tās pašas komandas dalībnieks b. Andrejevs, bet, nobraucot no laipas, apgāzas, tā nespējot panākt b. Pelēko.

Pārsteigumu sagādā b. Pauniņš, arī kūdras fabrikas motociklists. Veicot distanci ļoti mierīgi, neieģustot nevienu soda punktu, viņš ierindojās otrajā vietā. Seši dalībnieki neieguva ieskaiti, jo neizpildīja visus 10 vingrinājumus. Visgrūtāk veicās astotnieka braucienā, apli un zig-zagā. Trešajā vietā 125 kbcm klasē paliek līvānietis b. Grunskis.

Pirmais 175 kbcm klasē startē b. Dreimanis no Mežāres padomju saimniecības. Viņš ieguva 116,5 punktus. Pēc dažiem braucieniem šo rezultātu uzlabo jaunākais sacīkšu dalībnieks — Krustpils sakaru līniju iecirkņa darbinieks b.

Vilciņš, kas ar 98,8 punktiem iegūst čempiona nosaukumu. Līdzšinējam čempionam b. Zemītim šoreiz neveicas. Steidzoties viņš neizbrauc zig-zagu, bet otrā mēģinājumā, braucot pārāk uzmanīgi, zaudē laiku. Trešajā vietā paliek b. Eizāns. Šogad 250 kbcm klasē uzvar b. Araks ar dienas labāko rezultātu 86 punkti, atstājot čempionu b. Pelēko 2. vietā.

Septiņi dalībnieki stājas uz starta līnijas 350 kbcm klasē, un atkal netaimīgais astotnieks atstāj trīs dalībniekus bez ieskaite. Otru uzvaru šodien izcīna Guntis Araks. Otrajā vietā paliek cukurfabrikas motociklists b. Litaunieks, bet tre-

šajā vietā ierindojās b. Rēliņš. Motorolleru veiklības braucienā sacenšas tikai divi dalībnieki. 30. ATK braucējs b. Petrovs ieskaiti neieģust, tādēļ uzvarēja godā tiek b. Kovluns.

Komandu vērtējumā ieskaitīja divus labākos rezultātus. Neskatoties uz lielāko komandu (astoņi dalībnieki), cukurfabrikas motociklisti paliek trešajā vietā. Uzvarēja Krustpils sakaru līniju iecirkņa, bet otrie palika Līvānu kūdras fabrikas braucēji.

Pēc apbalvošanas uzvarētāji veica goda apli.

V. SAKARS,

Krustpils I vidusskolas skolotājs

28. maijā Jēkabpilī būs „lielais basketbols”

Daudzi Jēkabpils rajona basketbola sporta cienītāji ilgi atcerēsies Eiropas kausa ieguvējas — Rīgas ASK komandas viesošanās Neretā republikas basketbola dienā 1959. gada rudenī. Maigonis Valdmāns, Valdis Muižnieks, Alvis Gulbis, lūk, kādi sportisti ar pasaules slavu cīnījās Neretas sporta laukumā. Spēle starp Neretas un ASK komandām pirmo grozu guva neretietis Anatolijs Savickis. Rezultāts 2:0 Neretas labā. Eiropas labākās basketbola komandas spēli noraidzīties bija ieradusies skatītāji no Jaunjelgavas, Zasas, Līvāniem, Bauskas, Lietuvas PSR, Slaveno basketbolistu viesošanās bija lieliska sporta propaganda, kuras sekas jutām vēl tagad, jo mūsu basketbolisti pašlaik ir vieni no spēcīgākajiem republikas laukos.

Ari šogad, 28. maijā, no Rīgas uz republikas lauku rajoniem un pilsētām dosies mūsu meistarkomandas, A un B klases komandas, lai sacenstos republikas kausa izcīņas sacensības ar rajonu sacensību uzvarētājiem. Pašlaik rajonā 4 zonās notiek basketbola sacensības, kuru uzvarētāji finālā sacentīsies par tiešībām pārstāvēt rajonu atbildīgajās sacensībās. Spēles ar Rīgas komandām paredzētas jauniekārtotajā Jēkabpilī I vidusskolas basketbola laukumā.

28. maijā Jēkabpilī „lielais basketbols”. Labu veiksmi rajona basketbolistu saimei, gatavojoties atbildīgajām sacensībām, kurām jāklūst par lielisku basketbola propagandas pasākumu un rajona basketbolistu darba pārbaudi!

A. Vilnis

ZONAS SACENSĪBAS ŠAUSANĀ

Pļaviņās notika zonas sacensības šausanā, kurās piedalījās Madonas, Jēkabpils un Krustpils rajonu šāvēju izlases komandas.

Sievietēm vingrinājumā guļus bez atbalsta labāko rezultātu uzrādīja Madonas komandas pārstāve A. Brizga, no 600 iespējamajiem sašaujot 547 punktus. Otrajā vietā ierindojās Krustpils rajona šāvēja M. Katalimova (536 punkti), bet trešajā vietā ar tādu pašu rezultātu palika madoniete V. Jundere.

Vīrieši sacentās standartā šausanā. Arī šeit pirmo vietu izcīnīja madonietis P. Bajārs, no trim stā-

vokiem šaujot, ieguva 478 punktus (no 600 iespējamajiem). Tādu pašu rezultātu uzrādīja arī Krustpils rajona pārstāvis I. Filipovs, taču mazāk sašauto desmitnieku skaits viņu novirzīja 2. vietā.

Komandu vērtējumā uzvaru izcīnīja Madonas rajona dosākieši ar 3432 punktiem. Krustpils rajona šāvēji no viņiem atpalika tikai par 18 punktiem. Vāji startēja Jēkabpils rajona šāvēji, savācot tikai 2915 punktus.

J. Paradovskis, sacensību tiesnesis

Meistarība vēl prasis treniņus

Noslēgušās Vissavienības tehnisko sporta veidu spartakiādes sacensības šausanā rajona DOSAAF pirmorganizācijas kolektīvos.

Nesen notika spartakiādes rajona noslēguma sacensības šausanā, lai noskaidrotu Jēkabpils rajona labāko šāvēju komandu un izcīnītu rajona DOSAAF komitejas ceļojošo kausu. Šāvēji sacentās divas dienas standartā 3x10 pēc vingrinājuma MV — 450 metru distancē, kas prasa no sportista lielu prasmi un iepriekšēju sagatavotību, jo jāprot vienlīdz labi šaut kā guļus, tā arī no ceļa un stāvus.

Pirmo vietu un ceļojošo kausu izcīnīja Jēkabpils I vidusskolas šāvē-

ju komanda, 2. vietu — rajona rūpnieciskā un 3. vietu — 11. ATK šāvēju komandas.

Individuāli uzvaru guva Jēkabpils II vidusskolas pasniedzējs G. Slēzins, atstājot aiz sevis A. Kaļipinu (11. ATK) un B. Jakuboviču (rūpnieciskā).

Pirmo triju vietu ieguvēji saņēma vērtīgas balvas: mazkalibra šauteni, galda pulksteni u. c.

Sacensību rezultāti vēl zemi, jo tika uzrādīts tikai viens trešajai sporta klasei atbilstošs rezultāts.

J. Amats,

14. CER DOSAAF pirmorganizācijas komitejas priekšsēdētājs

Lauku darbaļaužu ērtībām

Ar katru gadu plašāk ieviešas jau nas tirdzniecības formas, tādas kā pašapkalpošanās veikali, kioski bez pārdevējiem un citas. Pašlaik Latvijas patērētāju biedrību savienības sistēmā vien ir apmēram 700 kiosku bez pārdevējiem kolhozos, padomju saimniecībās un skolās. Šogad kooperatori atvērs vēl 461 tāda paša tipa kiosku. Šajā attēlā jūs redzat slaucēju A. Lauču, kas iepērkas kioskā Dobeles rajona Lielaucē kolhoza fermā. Šis kiosks darbojas jau trīs gadus. Tā mēneša apgrozība ir 1.000 līdz 1.200 rubļu, un nav bijis gadījuma, kad būtu iztrūkušas kaut vai dažas kapeikas. Tas liecina par lauku darbaļaužu augsto apzinīgumu.

J. FADEJEVA foto

Cīņas zaļajos laukumos

Jēkabpils rajona meistarsacīkstēs futbolā, kur piedalās septiņas komandas, aizvadītas pirmās sacensības.

Tā kā tālākajās cīņās Bauskas zonā rajonu pārstāvēt varēs tikai viena — uzvarētāja komanda, tad sacensības risinās sevišķi spraigi un interesanti. No Jēkabpils pilsētas trijām komandām (remontu un celtniecības kantoris, rūpnieciskā un 11. ATK) vislabāk veicies pagaidām celtnieku kantora komandai. Līderim seko rūpnieciskā futbolisti, bet trešajā vietā izvirzījusies Viesītes depo komanda. Viesītes pilsētas futbolisti sezonu uzsāka diezgan neveiksmīgi, jo dažādu iemeslu dēļ sacensībās nerēja piedalīties vairāki pamatsastāva spēlētāji. Pirmie zaudējumi to-

mēr kolektīva sparū nesatrieca, un cīņā pret 11. ATK viesītieši izgāja laukumā ar ciešu apņemšanos uzvarēt.

Pēc saistošas cīņas pirmais puslaiks noslēdzās ar 5:0 Viesītes futbolistu labā, bet visa spēle — ar 8:1. Labi spēlēja darbojās laukuma saimnieki — pussargi un aizsargi. Arī uzbrucēji M. Lapiņš, K. Greiškalns, U. Zavickis darbojās dzīvi un kolektīvi. Viņi bija galvenie vārtu guvēji. 11. ATK vadībai jāpanāk, lai komanda arī šogad būtu tāds pats saliedēts kolektīvs kā pērn, kad tā bija cietis rieksts jebkurai rajona vienībai.

Aizvadītajā svētdienā Neretā mērojas spēkiem vietējā ciemata un Viesītes pilsētas futbolisti. Spēle noslēdzās ar rezultātu 4:1 Viesītes futbolistu labā.

Viesīte nav aizmirsis arī par futbolistu maiņu — jaunās paaudzes spēlētājiem. Divreiz pirms abām pēdējām spēlēm laukumā devās arī jauniešu komandas. Tās uzvarēja 11. ATK jaunatnes komandu ar 4:1, bet Neretas jaunajiem futbolistiem līdzvērtīgā cīņā zaudēja.

U. Spure, Viesītes pilsētas futbola aktīva loceklis

Sākusies jēkabpīliešu spartakiāde

Pēc notikušajām sacensībām Jēkabpils rajona spartakiādes komandu vērtējumā pa grupām vadībā ir sekojošie fizikultūras kolektīvi:

KOLHOZU GRUPA

1. Nākotne — 74 punkti
2. Višinska — 69 punkti
3. Mežgale — 64 punkti.

PADOMJU SAIMN. GRUPA

1. Zasas — 27 punkti
2. Seces — 18 punkti
3. Lones — 14 punkti.

UZŅĒMUMU, IESTĀŽU, SKOLU GRUPA

1. Biržu internātskola — 56 punkti
2. Jēkabpils MMS — 46 punkti
3. Jaunjelgavas MRS — 46 punkti.

Pašlaik spartakiādes sacensībās iesaistījušies tikai 23 kolektīvi.

A. Janovskis

Labojums

Avīzes 11. maija numurā pārskatā par divu rajonu sociālistiskās sacensības šī gada pirmā ceturkšņa rezultātiem ieviesusies kļūda. Jēkabpils rajona rādītājos otrajā ailē «Piens uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes, salīdzinot ar 1960. gadu» ražots par 1,8 cmt mazāk, bet ne vairāk.

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redakto-ram—2342, literāriem līdzstrādniekiem—2340, redaktora vietniekiem — 2502, tiešais vads tālsatiksmēi — 7. Redakcija Jēkabpilī, Brīvības ielā 212.

Газета «Брива Даугава» — орган Екабпилсского и Крустпилсского районных комитетов КП Латвии и районных Советов депутатов трудящихся, г. Екабпилс Латвийскай ССР.

DAUDZU TAUTĪBU BĒRNI...

Sos vārdus var lasīt Pļaviņu pirmās vidusskolas pionieru istabā vīrs tautu draudzībai veltītā stenda. Tur izvietotas Vispasaules jaunatnes festivāla un tautas demokrātijas valstu pionieru organizāciju nozīmes, karogu attēli, krāsainas reprodukcijas par tautu draudzību, kā arī suvenīri un piemiņas veltes, ko mūsu pionieriem atsūtījuši tālie draugi. Sevišķa vieta šajā stūrītī ierādīta vairāk nekā 50 preses izdevumiem, kurus pionieru vienība saņem no pārējām Padomju Savienības republikām, kā arī no Bulgārijas, Rumānijas, VDR, Polijas, Albānijas, Čehoslovākijas, Vjetnamas, Korejas un citām sociālisma zemēm.

Pionieri un skolēni ar lielu interesi pārlapo un lasa laikrakstus un žurnālus, iepazīstoties ar notikumiem un panākumiem citās republikās. Ar šo laikrakstu palīdzību katrs pionieru pulciņš ir nodibinājis vēstulju apmaiņu ar divām padomju republikām un vienu tautas demokrātijas zemi. Un kur tad vēl daudzās vēstulēs, ko pionieri un skolēni sūta atsevišķi! Šajās dienās septītās klases pionieri saņēma piemiņas veltes no Lietuvas PSR, bet mēs gaidām atbildes sūtījumu no Kazahijas PSR. Apmainoties grāmatām, albumiem, fotozņēmumiem, daudz ko uzzinām par dzīvi un notikumiem citās republikās un valstīs, to pionieru organizācijās.

M. SILIS,

Pļaviņu I vidusskolas pionieris